

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 20 d'octubre de 2022. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 68. Segona i darrera reunió.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Molt bon dia, senyories.

Anem a continuar el nostre treball en la sessió plenària ordinària número 68 de la present legislatura.

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, punt 10 de l'ordre del dia: compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

Coneixen el procediment emmarcat en l'article 173 del nostre reglament i, sense més dilació, done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada María José Catalá.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gracias, presidente.

Molt bon día, presidente.

Consejeros.

Compañías de la cámara.

En primer lugar, permítame que traslademos el pésame del Grupo Parlamentario Popular a las familias de los dos fallecidos esta mañana en la AP-7. Habrá que tomarse muy en serio el endurecimiento de las penas en estos casos. Creanme si les digo que el Partido Popular lo tenemos muy reciente y sabemos de lo que hablamos.

Hace 23 días, señor presidente, subió a esta tribuna para anunciar una reforma fiscal. Una vez más soltó el titular y se fue.

Su falta de credibilidad se retrata sola, y el problema es que los valencianos, presidente, ni están para bromas ni son tontos. Se lo dije.

Hemos superado a pulso tragedias históricas como la pantanada de Tous, como la riada de Valencia, y hemos salido siempre a pulmón de todo. Pero no estamos para que nuestro presidente nos tome el pelo y para que diga mentiras.

No estamos para que nuestro presidente anuncie una reforma fiscal y 23 días después aquí no haya nada.

No estamos para que usted apruebe en el Consell una cosa, luego el Partido Socialista aquí en la cámara diga otra y acaben Compromís y Podemos metiendo la cuchara y subiendo los impuestos. Y eso es lo que está pasando en este pleno con la tasa turística y con la ley de cambio climático. Conclusión: cuatro impuestos nuevos que castigan a azulejeras, a industrias y al sector turístico. Ahí es nada, presidente. (Aplaudimientos)

El contexto es claro: 800 euros más cara la cesta de la compra que hace un año, la mitad de los valencianos no llega a final de mes y las empresas huyen de nuestra comunidad por la presión fiscal.

En este contexto, caben tres soluciones muy necesarias: una bajada de impuestos, la reforma del modelo de financiación e inversiones en los presupuestos generales del estado.

Sobre la bajada de los impuestos, el anteproyecto de ley de medidas fiscales, le podría decir, ¿sabe cuántos impuestos baja? Ninguno. ¿Sabe cuántas tasas sube? 4.529, un 10% sube ese número de tasas. ¿Esa es su receta, decir una cosa en televisión y luego hacer otra en el anteproyecto de ley de medidas?

Del cambio de modelo de financiación ni hablamos. Le da a usted su gobierno portazo tras portazo. Y así es permanentemente.

¿Y los presupuestos generales del estado, señor presidente? No le debe llegar el agua al cuello, ¿eh? A su provincia, un castigo de un 14% de recortes. A Valencia, el Partido Socialista nos trata como la hermana pobre de Barcelona: la mitad de inversión en cercanías; ninguneados en los grandes proyectos; nuestro principal competidor, el puerto de Barcelona, un 16% más de inversiones y, si no teníamos suficiente, a partir de enero se reduce la oferta de AVE a Atocha un 85% como ya pasa en Alicante.

Le dije que lo iba a tolerar, le dije que no iba a hacer nada y no va a hacer usted nada. (Aplaudimientos)

Y ¿qué pasa con Alicante, señor Puig, la quinta provincia en aportación del PIB y la última en inversión por habitante?

La pregunta es: ¿de qué les sirve a usted a los valencianos? ¿De qué les sirve usted?

Pero yo creo que es bastante evidente. Así que permítame que le pregunte: ¿le consultó el señor Sánchez a usted estos presupuestos generales del estado en la inversión?

Gracias. (Aplaudimientos)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gracias, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta de control correspon al president del Consell realitzar la resposta oportuna.

Té la paraula el molt honorable president Ximo Puig.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Molt bon dia, senyories.

Senyora Catalá.

En primer lloc, van a permetre'm que en nom del govern valencià i de les valencianes i valencians reitere el nostre condol a les famílies de les dos persones que malauradament hui han mort fent el seu treball, treballant per tota la societat valenciana.

I també he fet referència a allò que ha significat no només eixe esforç col·lectiu que férem en la pantanada, que férem en la riuada i que feren també en el seu moment en les inundacions greus que van haver-hi a Alacant al mateix temps, i després també recentment en la DANA.

Això és el que ha demostrat la societat valenciana, que la societat valenciana, com davant de la pandèmia, ha estat capaç de ser corresponsible, ha estat capaç de treballar junts a través del diàleg social i aconseguir que, malgrat la situació tan difícil que estem vivint, estiguem en una situació de capacitat de combatre les dificultats del futur.

I, en eixe moment, sempre en una situació de dificultat, en una situació de crisi hi han distintes receptes i hi han distintes maneres d'abordar les crisis. I vostés saben perfectament el que és una crisi i saben perfectament com vam abordar la crisi. I això és la realitat del que hem fet nosaltres en este moment.

Nosaltres hem abordat la crisi amb la confiança i amb la responsabilitat i, sobretot, situant en el marge i en el límit de les nostres competències tot el que hem pogut fer a favor de les persones. I per això el primer que calia fer era revertir les retallades que vostés havien fet durant tants anys. Això era el primer. (Aplaudiments)

I gràcies a enfortir l'estat del benestar, en estos moments, que evidentment hi ha una gran dificultat, les famílies valencianes, quan ha començat el curs, han de pagar 300 euros menys en llibres de text, 280 menys en l'escola gratuïta des dels dos anys, 40 euros al mes en l'ajuda de menjador, 270 en la matrícula universitària i, aixina, moltes altres coses.

I hem fet allò que ara s'ha generalitzat, que és la gratuïtat en el transport. Nosaltres hem arribat fins al 80%, que és on podem. I s'ha suspès el cànon de l'aigua, i s'ha fet una ajuda de 300 euros, més els 200 de l'estat, 500 euros als autònoms, i s'han fet les ajudes al lloguer. En definitiva, hi ha una resposta valenciana a la inflació. I això és el que el que anem a continuar fent en la mesura de les nostres possibilitats.

I, evidentment, tot allò que he dit ací vosté pot dir el que vulga. Dilluns pròxim se reunirà el Consell i abordarà la

reforma fiscal que vaig anunciar ací. S'aprovarà dilluns. Però a més a més... que s'aprovarà també la llei de mesures. (Aplaudiments)

Però, a més a més, continuem treballant perquè per al pressupost de l'any següent, l'any 2023, en eixe moment també continuarem avançant en la progressivitat fiscal, que això és el que realment pareix que els preocupa. (Aplaudiments)

En definitiva, senyora Catalá, dels pressupostos de l'estat podem parlar i anem a parlar. I li dic una cosa, nosaltres estem treballant i fent tot el possible per revertir un reequilibri intern en la comunitat. Però, clar, que quan els pressupostos de l'estat arriben al 9,4% vostés criden com si fora la fi del món i en tots els anys que governà el Partit Popular mai passà del 6% és simplement un efecte de cinisme. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb la formulació de la pregunta. Té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada María José Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Mire, señor Puig, le he dicho que no estamos para bromas. Y no estamos para bromas.

¿Me está usted hablando efectivamente de la inversión del estado que se ejecuta en un 14% en el sector público empresarial, el año pasado un 16% a Adif? ¿Me está usted hablando de un presupuesto general del estado que ponga lo que ponga al inicio del año la ejecución no llega al 20% en esta comunidad? ¿Me está hablando de eso? (Aplaudiments) ¿De verdad cree que somos tontos?

La pregunta es: ¿va a ir usted a la manifestación convocada en Alicante?

La pregunta es: ¿va a aceptar usted pactar con nosotros enmiendas para mejorar los presupuestos generales del estado en Castellón, Valencia y Alicante?

La pregunta es: ¿va a aceptar usted los votos del Partido Popular para bajar los impuestos, pero ya?

Y la pregunta sería: ¿va a aceptar también nuestro apoyo y nuestra mano tendida para no subir los impuestos a las industrias azulejeras?

Es que usted dice una cosa y hace otra. Es que usted dice al sector turístico que no es momento de poner la tasa turística y pone la tasa turística, y el Partido Socialista en Valencia, tres huevos duros más, seis euros.

Es que usted dice que la ley de cambio climático... y la ley de cambio climático, que no estamos para subir los impuestos, y aquí cuatro impuestos más.

Es que ustedes aprueban una cosa en el Consell y luego llegan aquí y el Partido Socialista dice otra. Es que esto no es serio. Es que ustedes andan como pollo sin cabeza. (Aplaudiments)

Y nuestro problema es que nuestra tierra no merece un pollo sin cabeza. Necesita contundencia, necesita seriedad, necesita un gobierno que sepa qué es lo que está haciendo.

¿Qué pasa? ¿Que ya ha pasado la inflación? ¿Que ya ha pasado la dificultad? Porque es que usted en el anteproyecto de ley de medidas sube un 10% todas las tasas, más de cuatro mil quinientas tasas se suben un 10%. ¿O es que l'hereu no se lo ha contado? ¿Se lo cuento yo? Aquí no hay ni una bajada de impuestos, pero todas las tasas se suben un 10%. (Aplaudiments)

Entonces, claro, ¿qué acaba de decir usted aquí?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Que sí, con un decretazo vamos a bajar los impuestos, y así a los colegas les decimos: «Y no os preocupéis, que la ley de medidas con enmiendas ya subiremos los impuestos con efectos después de las elecciones». ¿Usted se cree que somos tontos? Porque lo acaba de decir.

Mire, señor Puig, de verdad, como tiene usted toda la maquinaria electoral, ya preparada, las urnas, las papeletas...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...no nos lo haga más largo, convoque elecciones.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Escoltarem la resposta del president del Consell a la pregunta que s'acaba de formular.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Catalá, on han de convocar eleccions, i seria molt raonable que ho feren, és a Gran Bretanya, perquè ahí sí que hi ha un problema de la seua recepta... (aplaudiments) la seua recepta impositiva, testada. «Eso, hay que hacer lo que hace la líder thatcheriana del momento». Eso es lo decían. Claro. Ahora ¿qué pasa? Ahora ya no se atreven, porque el fracaso ha sido monumental. Esa es la receta... (Aplaudiments)

Mire, aquí está muy claro. La receta suya es la que aplicaron en la crisis del 2008, del 2009 y del 2010, y después lo que hicieron del 2011 al 2014. ¿Qué hicieron del 2011 al 2014? ¿Qué hicieron? Lo que hicieron fue subir los impuestos... subir los impuestos y recortar los servicios públicos. Eso es lo que hicieron. Lo hicieron absolutamente. (Aplaudiments)

Y hablando de lo que decimos... Si por más que chille, los decibelios no dan la razón. Mire, dicen: «La seriedad». ¡Ah! Hablamos de seriedad. 24 de septiembre, en su gobierno, sentadita ahí al lado del conseller de hacienda -en su gobierno, 24 de septiembre-: «El presidente afirma que ahorrará 830 millones a los valencianos». 4 de noviembre: «El conseller dice que solo permitirá ahorrar 12 millones». Esa es la realidad de «su» credibilidad. Esa es la realidad de su credibilidad. (Aplaudiments) Porque a los hechos nos remitimos. I en valencià se diu més clar que mai, no hi ha res més fort que el fet.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Té la paraula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez per a continuar la sessió de control.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Señor Puig, usted ha hecho de la sumisión a Sánchez y del anuncio su forma de gobernar. No afronta ningún problema.

Mientras usted actúa así, los valencianos se desangran por la crisis, por la falta de inversiones, por sus altos impuestos. Sánchez nos hace *dumping* en inversiones. Se las lleva a otras comunidades, hundiendo a Castellón, Valencia y Alicante. Y a usted... a usted le da igual.

Usted expresa a los valencianos a impuestos. En plena crisis ha recaudado hasta agosto 1.800 millones más de los que tenía previsto. Somos la segunda comunidad autónoma con los impuestos más altos de toda España.

Mientras los valencianos no pueden enchufar ni llenar la nevera, usted llena las arcas para mantener el gobierno más caro y numeroso de la historia.

Frente a todo esto, usted anuncia un cambio de los presupuestos generales del estado -no sabemos en qué- y una

reforma fiscal invisible. Todo para mañana, para el 2023. Y para hoy ¿qué?

Señor Rajoy, después de casi ocho años de engaños a los valencianos, ¿cuál es la credibilidad de los «ximoanuncios»?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Y, por tanto, le pregunto: ¿va a apoyar los presupuestos generales del estado, que no recogen inversiones justas ni una nueva financiación? (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell, Aitana Mas.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyor Ibáñez, l'única cosa invisible que hi ha aquí és la seu credibilitat, la del Partit Popular, senyor Ibáñez. (Aplaudiments)

Perquè, mire, hem assistit al llarg dels últims anys com el Partit Popular s'ha posat de perfil absolutament quan governava el senyor Rajoy en el govern central, quan la província d'Alacant era l'última en la cua any rere any, any rere any (veus), i el que ha fet el govern central és que en els últims anys el balanç ha sigut, en inversions, més o menys, positiu, encara que li he de reconéixer que les...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...execucions han sigut molt decebedores.

Per tant, cal millorar? Moltíssim. Cal avançar? Moltíssim. Però la realitat és que la invisibilitat és la d'un Partit Popular que és capaç de tindre aquí un discurs i a Madrid totalment l'oposat. La invisibilitat és la dels diputats valencians del Partit Popular que aquí defensen una cosa i a Madrid callen i calfen la butaca. Eixa és la invisibilitat del Partit Popular. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continua el senyor Rubén Ibáñez, fent ús de la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Señor Puig, en julio de este año, después del último Consejo de Política Fiscal y Financiera, su *conseller* de hacienda, *l'hereu*, salió muy satisfecho y dijo, «en unos días, el ministerio publicará la nueva financiación». Los días para el PSOE son como los años para Compromís, cual pagafantas, que esperan desde el 2018 a que se cumpla el acuerdo firmado con Pedro Sánchez, en la investidura, para un cambio de modelo de financiación. En agosto, la ministra nos volvió a decir que antes del verano se cambiaría el modelo de financiación. Ni días, ni verano, ni año.

Señor Puig, usted ya es cómplice de la falta de un modelo de financiación, usted ya es el problema, usted engaña a los valencianos cada año a golpe de 1.336 millones, este año 2.336, pero no lo reclama y nos endeuda, su sumisión a Sánchez es una humillación para los valencianos. Por eso, le pregunto: ¿Va usted a llevar a los tribunales al Gobierno de España para cubrir esta humillación que sufren los valencianos? ¿Va a ir usted a la manifestación de Alicante? ¿Va a oponerse a los Presupuestos Generales del Estado? (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorável conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vosté vulga, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

Señoría, sabemos lo que hacen cuando gobiernan, como decía la película. Aquí hay un titular que dice: «el gobierno solo da 100.000 euros de los 144 millones que exigió Fabra» (aplaudiments); y en ese momento subtitula: «el Consell acata la decisión». (Aplaudiments) Sabemos lo que hicieron cuando gobernaban, lo sabemos.

En segundo lugar, puntuizando algunas de las cosas dichas aquí, su referente ideológico, que no sé si es Liz Truss o es Ayuso, anunció el 23 de mayo una reforma fiscal. ¿Sabe cuándo la ha llevado al Consejo de Gobierno? Ayer, cinco meses después.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyor Alfredo Castelló, senyor Alfredo Castelló, no està vosté en l'ús de la paraula! No pot interrompre contínuament! No està en l'ús de la paraula! Si no es pot contindre, abandone l'hemicicle. Però, calle! (Aplaudiments)

Disculpe la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic

Gràcies, president.

5 de enero de 2012. El Consell –on estava la seu sindicatura– subió el IRPF en nuevos tramos y eliminó deducciones, subió un 200% el impuesto sobre la gasolina, el céntimo sanitario, subió un 20% actos jurídicos documentados, descendió las bonificaciones de sucesiones, subió un 25% transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados, el único impuesto que no tocó fue el de patrimonio. (Aplaudiments)

Y hablando de financiación, ustedes han votado en contra en el Congreso de los Diputados, cuando gobernaba Rajoy, dos veces. No solo eso, no solo eso, este gobierno, además de mover ficha, además de mover ficha, ha garantizado una cosa que no les garantizó ustedes: liquidez cuando más lo necesitaban. Llevaron prácticamente a quiebra a la Generalitat Valenciana con los impagos correspondientes, gobernando ustedes aquí y en Madrid. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuarem amb la sessió de control.

Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, realitzarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Papi Robles.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Moltes gràcies, president.

Bon dia a totes i a tots.

Avui, estem molt ben acompañades en esta sessió de control al president.

Quan plantejàvem què havíem de preguntar, què havíem de llançar este matí ací, des de Compromís parlàvem que volíem parlar d'això que realment és important en el carrer, aprofitar este espai per a parlar de les qüestions que veritablement estan passant, i és que tenim una pujada de preus, aproximadament del 9%. No m'agrada mai parlar de xifres, però, crec que és important parlar també que quan anem a comprar tenim una pujada de preus del 14%, però la realitat

és que els sous, o bé no pugen, o pugen un 2,6%. Això què vol dir? Vol dir que tot està pujant però que la gent treballadora cobra el mateix i ha de pagar més. Clar, si eixe nucli de gent està perdent, qui està guanyant? Guanyen les empreses que estan augmentant els seus beneficis en un 84%.

Les xifres s'han de traduir, i quan les traduïm vol dir que quan anem a fer la compra estem pagant els ous molt més car, estem pagant la factura de la llum molt més cara; però, quan anem a les nostres empreses perquè es puge el nostre sou, doncs, això no passa. És que pràcticament ningú té una clàusula en la que diu que el seu salari ha de pujar com l'IPC. És que és una cosa que s'oblida en els espais laborals en moltes ocasions. És que quan pugen els salaris ací, pugen menys de la meitat del que estan pujant a Europa. És que hi ha una qüestió clau, i és que la gent treballadora i les famílies són les que estan pagant esta crisi, i nosaltres, com a govern, hem de vore com li donem solució a això. Per a això estem ací. Jo no estic ací per a cridar amb la gent, estem per a vore què podem solucionar.

I nosaltres en moltes ocasions pensem: com podem solucionar una qüestió que és una relació habitualment empresarial i de treballadors i treballadores? Doncs, sí, nosaltres volem un pacte, un pacte de rendes, però, compte!, volem un pacte de rendes perquè la gent cobre més, perquè jo quan escolte que volen un pacte de rendes perquè baixen els sous de la gent encara més, doncs, em tire les mans al cap, o a la butxaca per a vore qui es vol dur els diners.

Compromís volem un pacte de rendes, però això no és prou. Nosaltres som l'administració i hem de garantir que tot el món puga tindre una vida assegurada. I això és el que ens porta a voler blindar sempre, president, sempre els serveis públics, perquè açò és el que no juga en el mercat. Nosaltres podem jugar fora del mercat, li podem dir a la gent que no se preocupe perquè van a tindre els llibres de text gratuïts i van a tindre dret a una educació passe el que passe en el mercat, perquè nosaltres podem contrarestar des de l'administració que cap persona no tinga un menjar almenys el dia, que tota la gent puga estar tranquil·la perquè té una renda garantida darrere, perquè la seua administració està darrere.

I per açò, quan parlem amb els nostres socis de govern sobre les reformes fiscals, ens capgirem tant que no podem baixar els ingressos de l'administració, perquè som els únics que tenim la capacitat de dir a la gent: «Estigues tranquil·la; si la teua empresa no te va a protegir, l'administració ho va a fer». Jo vaig vindre a fer política per a això, si m'he enganyat, que algú els avise.

Per això en Compromís anem a estar molt ferm, vosté ho ha esmentat abans, i nosaltres volem remarcar-ho. Les nostres reformes fiscals han de garantir els ingressos, perquè eixos ingressos són perquè la gent tinga la tranquil·litat dels serveis públics. Estàvem parlant abans d'impostos, i jo vull parlar que quan mon pare entra en l'hospital mai ha de tindre por que algú li diga «no ho pots pagar i no pots entrar ací», perquè eixa és l'administració que jo vaig a defensar i eixa és la política que volem des de Compromís i per la que lluitarem sempre. (Aplaudiments)

Però no tenim prou, president, no és prou perquè la gent necessita resoldre els seus problemes demà, hui a ser possible. I per açò sap que en el debat de política general vam